

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w przedmiocie wzajemnego dopuszczania lekarzy i położnych do wykonywania praktyki, podpisana w Warszawie dn. 23 września 1922 roku.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 30 lipca 1925 r. — Dz. U. R. P. № 88, poz. 612).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

M Y, S T A N I S Ł A W W O J C I E C H O W S K I,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego trzeciego września, tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego roku w Warszawie została podpisana pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką Umowa w przedmiocie wzajemnego dopuszczania lekarzy i położnych do wykonywania praktyki, o dosłownem brzmieniu następującem:

*) Mapa, o której mowa w art. 1-ym Konwencji, będzie rozesłana oddzielnie.

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w przedmiocie wzajemnego dopuszczania lekarzy i położnych do wykonywania praktyki.

Rzeczpospolita Polska i Republika Czeskosłowacka, zmierzając do ustalenia stosunków wzajemnych w dziedzinie zdrowotności publicznej, postanowiły zawrzeć umowę o wzajemnem dopuszczaniu lekarzy i położnych do wykonywania praktyki.

W tym celu mianowały swoimi Pełnomocnikami:
Naczelnik Państwa Polskiego:

P. Dr. Henryka Trenknera, Naczelnika Wydziału
w Ministerstwie Zdrowia Publicznego, i

P. Juljana Makowskiego, Naczelnika Wydziału
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej:

P. Prokopa Maxę, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Czeskosłowackiej w Warszawie.

Pełnomocnicy, po wymianie pełnomocnictw i uznaniu ich za wystarczające i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Lekarze jednej ze Stron, zawierających umowę, będą dopuszczani do wykonywania praktyki lekarskiej na terytorjum strony drugiej w miejscowościach kąpielowych podczas sezonu oraz w miejscowościach strefy pogranicznej, której szerokość określa odnośna umowa. (Umowa handlowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 20 października 1921 r., Aneks D ad 1).

Artykuł 2.

Lekarz jednej ze Stron, zawierających umowę, pragnący wykonywać swój zawód w miejscowości kąpielowej, położonej na terytorjum drugiej Strony, winien:

- a) wykazać się zaświadczeniem centralnej władzy sanitarnej swego Państwa, wizowanem przez przedstawicielstwo dyplomatyczne drugiej Strony, ustanowione przy Rządzie tego Państwa, iż służy mu prawo wykonywania praktyki lekarskiej w swojej ojczyźnie, oraz aprobatą centralnej władzy sanitarnej swego Państwa;
- b) uzyskać zezwolenie centralnej władzy sanitarnej drugiej Strony na wykonywanie praktyki lekarskiej w danej miejscowości podczas sezonu.

Zezwolenia te będą wydawane na okres lat pięciu.

Artykuł 3.

Lekarze, którzy uzyskają zezwolenia na wykonywanie praktyki lekarskiej w miejscowości kąpielowej podczas sezonu, winni corocznie przedstawić państwowej władzy administracyjno-sanitarnej I instancji, właściwej dla danej miejscowości, poświadczenie władzy sanitarnej Państwa ojczystego, wizowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne drugiej strony, iż w ojczyźnie swej prawa wykonywania praktyki lekarskiej nie utracili.

Úmluva mezi Republikou Polskou a Republikou Československou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

Republika Polská a Republika Československá, usilující o upevnění vzájemných styků na poli veřejného zdravotnictví rozhodly se uzavřítí úmluvu o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

Za tím účelem jmenovali svými Plnomocniky:
Nácelník Státu Polského:

P. D-ra Henryka Trenknera, Odborového Přednostu Ministerstva Veřejného Zdravotnictví, a

P. Juljana Makowského, Odborového Přednostu Ministerstva Zahraničních Věcí.

President Republiky Československé:

P. Prokopa Maxu, Mimořádného vyslance a Splnomocněného Ministra Republiky Československé ve Varšavě.

Plnomocníci vyměnivše si plně moci, jež shledali v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Lékaři jedné smluvní Strany budou připuštěni k vykonávání lékařské praxe na území druhé Strany v místech lázeňských po dobu sezony, jakož i v místech na pohraničních pásmech, jichž šíře stanovena byla příslušnou úmluvou. (Obchodní Smlouva mezi Republikou Polskou a Republikou Československou ze dne 20 října 1921, Příloha D ad 1).

Článek 2.

Lékař jedné ze smluvních Stran přejíti si vykonávati své povolání v místě lázeňském, ležícím na území Strany druhé, jest povinnen:

- a) vykážati se potvrzením ústředního zdravotního úřadu svého státu, vidovaným diplomatickým zastupitelstvem druhé Strany, ustanoveným při vládě téhož státu, že má právo vykonávati lékařskou praxi ve své vlasti, jakož i aprobatí ústředního zdravotního úřadu svého státu;
- b) získati povolení ústředního zdravotního úřadu druhé Strany k vykonávání lékařské praxe v příslušném místě po dobu sezony.

Povolení tato budou vydávána na dobu 5 let.

Článek 3.

Lékaři, kteří získají povolení k vykonávání lékařské praxe v místě lázeňském na dobu sezony, jsou povinni předložiti státnímu administrativně-zdravotnímu úřadu první instance, příslušnému pro toto místo, každoročně potvrzení ústředního zdravotního úřadu jich státu, vidované diplomatickým zastupitelstvem druhé Strany, že ve svém státě neztratili práva vykonávati lékařskou praxi.

Artykuł 4.

Lekarze każdej z umawiających się Stron, zamieszkałi w strefie pogranicznej, mogą wykonywać praktykę lekarską w miejscowościach strefy pogranicznej drugiej strony.

Strony umawiające się dostarczają sobie wzajemnie w przeciągu 30 dni od chwili wejścia w życie niniejszej umowy wykazy miejscowości, położonych w strefie pogranicznej.

Uprawnienie do wykonywania pogranicznej praktyki lekarskiej nie obejmuje miejscowości kąpielowych, położonych w strefie pogranicznej. Do wykonywania praktyki lekarskiej w tych miejscowościach mają zastosowanie postanowienia art. 2 i 3 niniejszej umowy.

Artykuł 5.

W strefie pogranicznej każdej ze Stron, zawierających umowę, mogą wykonywać praktykę położniczą drugiej Strony, zamieszkałe tamże w strefie pogranicznej. (Umowa handlowa między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeskosłowacką z dnia 20 października 1921 r., Aneks D ad 1.).

Artykuł 6.

Lekarze i położne, pragnący wykonywać praktykę w strefie pogranicznej drugiej Strony, winni zgłosić się do właściwej dla danego terytorjum państwowej władzy administracyjno-sanitarnej I instancji i przedstawić zaświadczenie władzy administracyjno-sanitarnej I instancji Państwa ojczystego, wizowane przez właściwe przedstawicielstwo konsularne drugiej Strony, iż służy im prawo wykonywania praktyki lekarskiej, względnie akuszeryjnej.

Artykuł 7.

Stosowanie lekarstw dozwolone jest lekarzom i położnym, wykonyującym swój zawód w drugiej strefie, jedynie w wypadku grożącego niebezpieczeństwa.

Lekarstwa, przygotowane w małych ilościach dla potrzeb konsumentów w jednej z okolicznych aptek na receptę lekarza, upoważnionego do wykonywania swych czynności na terytorjum jednej z układających się Stron, będą mogły być wprowadzane bez jakiegokolwiek cla i bez specjalnego zezwolenia.

Nie będzie wymagane natomiast przedstawienie recepty lekarskiej dla prostych środków lekarskich lub zwykłych produktów aptecznych i chemicznych w małych ilościach dla potrzeb konsumentów, dokładnie i jasno oznaczonych jako takie na opakowaniu, pod warunkiem, by sprzedaż detaliczna była dozwolona przez przepisy odnośnego kraju.

Wykaz tych środków zostanie przez umawiające się Strony za wzajemnym porozumieniem wydany.

Artykuł 8.

Lekarze i położne, dopuszczeni stosownie do art. 4 i 5 do wykonywania praktyki pogranicznej w drugim Państwie, nie mają prawa osiadania na stałe lub zamieszkiwania w tem Państwie, chyba że dopełnią wszystkich warunków, przepisanych przez

Článek 4.

Lékaři každé ze smluvních Stran, bydlící v pásmu pohraničním, mohou vykonávat praxi lékařskou v místech pohraničního pásma druhé Strany.

Smluvní Strany vymění si vzájemně ve lhůtě 30 dnů od účinnosti této úmluvy seznam míst, ležících v pohraničním pásmu.

Oprávnění vykonávat pohraniční praxi lékařskou nevztahuje se na místa lázeňská, ležící v pohraničním pásmu. Pokud jde o vykonávání lékařské praxe v těchto místech, platí ustanovení článku 2. a 3. této úmluvy.

Článek 5.

Na pohraničním pásmu každé ze smluvních Stran mohou vykonávat praxi porodní babičky druhé Strany bydlící v pásmu pohraničním. (Obchodní Smlouva mezi Republikou Polskou a Republikou Československou ze dne 20. října 1921, Příloha D ad 1.).

Článek 6.

Lékaři a porodní babičky, přející si vykonávat praxi na pohraničním pásmu druhé Strany jsou povinni hlásiti se u státního administrativně-zdravotního úřadu první instance, příslušného pro toto území, a předložiti potvrzení státního administrativně-zdravotního úřadu první instance svého státu, vidované konsulárním zastupitelstvem druhé Strany, že mají právo vykonávat praxi lékařskou případně babičkou.

Článek 7.

Lékaři a porodní babičky, vykonávající svoje povolání na pohraničním pásmu druhé Strany, smějí podávat léky jen v případě hrožícího nebezpečí.

Léky připravované v malých dávkách pro potřebu spotřebitelů v některé z okolních lékáren na předpis lékaře, oprávněného vykonávat praxi na území jedné smluvní Strany, mohou býti vnášeny bez jakéhokoli cla a bez zvláštního povolení.

Nebude však požadováno lékařského předpisu pro jednoduché medicínské drogy nebo pro obyčejné přípravky lékarnické a chemické v malých dávkách pro potřebu spotřebitelů, přesně a jasně na obalu označené, s výhradou, že drobný jich prodej jest dovolen podle ustanovení platných v příslušném území.

Seznam těchto prostředků vydají smluvní Strany po vzájemné dohodě.

Článek 8.

Lékaři a porodní babičky, které mají podle článku 4. a 5. této Smlouvy právo vykonávat praxi v pásmu pohraničním druhé Strany, nemají práva k trvalému usazení se nebo bydlení v tomto státě, leč by dostáli všem podmínkám předepsaným zá-

ustawy tego Państwa dla uzyskania prawa wykonywania praktyki lekarskiej, względnie akuszerskiej

To samo dotyczy lekarzy, dopuszczonych do wykonywania praktyki lekarskiej w miejscowościach kąpielowych podczas sezonu, jeśli by chcieli zamieszkiwać w danej miejscowości poza sezonem.

Artykuł 9.

Lekarze i położne, wykonywujący praktykę na zasadzie niniejszej Umowy na terytorjum drugiego Państwa, winni się stosować do ustaw i przepisów administracyjnych tego Państwa pod rygorem utraty prawa praktyki lekarskiej, względnie położniczej, a to niezależnie od odpowiedzialności w myśl odnośnych przepisów prawnych.

Artykuł 10.

Lekarze—obywatele jednej z umawiających się Stron, którzy przed 1 listopada 1918 r. stale zamieszkiwali na obecnym terytorjum Strony drugiej i korzystali tam z uprawnień wykonywania praktyki lekarskiej, korzystają nadal z tych uprawnień.

Artykuł 11.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie w możliwie krótkim czasie.

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 8 dni od chwili wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Umowa niniejsza zachowa moc obowiązującą jeszcze w ciągu 6 miesięcy po dniu, w którym ją jedna lub druga z umawiających się Stron wypowie.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy Umowę niniejszą podpisali i opatrzyli ją swymi pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w języku polskim i czeskosłowackim dnia 23 września 1922, roku tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego.

L. S. *H. Trenkner*

L. S. *P. Maxa*

L. S. *J. Makowski*

Zaznajomiwszy się z treścią powyższej Umowy, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 27 kwietnia 1926 r.

L. S.

(—) *S. Wojciechowski*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Prezes Rady Ministrów

i

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Al. Skrzyński*